

Chlapci zo CIA budú bez práce

- CZ24 News | 22. dubna 2021

USA/ČÍNA/RUSKO: V Bielome dome sú presvedčení, že svet sa začal meniť k horšiemu.

Pred očami sa nám začínajú rúcať tie jednoduché a dobré predstavy o spravodlivom svetovom poriadku, ktoré dlhé roky hriali duše amerických politikov. Za hranicami USA sa objavili bezočivci, ktorí ignorujú americkú autoritu a nemienia sa riadiť jej požiadavkami. Aj keď vedia, že trpezlivosť Ameriky nie je nekonečná.

Vezmeme si nedávny príklad s [Ujgurskou autonómnou oblasťou Sin-tiang \(XUAR\)](#)

Číňania si nevšimli naliehavé požiadavky USA, Veľkej Británie a celej skupiny podporovateľov, aby ukončili mučenie Ujgurov v koncentračných táboroch. Je pravda, že americkí vládni predstavitelia na vlastné oči nevideli ani koncentračné tábory, ani mučeníkov, ale stačilo im, že si vypočuli ujgurských emigrantov žijúcich v rôznych častiach sveta. Tí predsa klamať nebudú.

Bez čakania na vykonanie svojho nariadenia sa americká administratíva rozhodla uvaliť na Peking sankcie. Aké bolo jej prekvapenie, keď na dôvažok dostala okamžitú „zrkadlovú“ odpoveď. Predtým, ako administratíva stihla uzavrieť vstup niekoľkým čínskym funkcionárom do USA, Peking reagoval zákazom vstupu mnohým americkým politikom do ČĽR a oznámil sankcie voči spoločnostiam *H&M* a *Nike*, ktoré verejne odmietli kupovať bavlnu z Ujgurskej autonómnej oblasti Sin-tiang kvôli

„porušovaní ľudských práv“.

Číňania pritom konali v neprípustnom duchu

Spoločnostiam poskytli deň na prehodnotenie svojich pozícií a keď do 24 hodín nedostali odpoveď, zakázali predaj ich tovarov na svojom území. Nie je to vari pohoršujúce? Veď tieto obrovské spoločnosti nepredávajú zápalky. Straty sú obrovské.

Rusi na tom neboli o nič lepšie. Americkú administratívu už vyslilo neustále svrbenie kože, spôsobujúce autosugesciu o zasahovaní ruských hackerov do amerických volieb, a na skupinu ruských organizácií a vládnych činiteľov, považovaných za zdroj tohto svrbenia, uvalila celkom spravodlivé sankcie.

Rusi hneď od začiatku vedeli, že im tieto sankcie neuškodia

Mohli byť ticho a pokojne žiť ďalej. No v tom ukázali jednu z odporných črt svojho národného charakteru – túžbu po spravodlivosti. Namiesto toho, aby sa Rusko hanbilo a verejne sa kajalo, začalo predbežne bilancovať zostatky. V reakcii na vyhostenie 10 ruských diplomatov z Washingtonu, vyhostili rovnaký počet amerických diplomatov z Moskvy. No v poriadku, s tým by sa Rusi mohli uspokojiť.

Ruské ministerstvo zahraničia sa však zrazu spýtalo rezortu zahraničia USA: Gentlemani, a koľko diplomatov pracuje na veľvyslanectvách na recipročnej báze? 450 na každej strane? Tak, ak dovoľíte! Zo 450 Rusov je 150 v centrále OSN v New Yorku. A na ambasáde ich je len 300. Nie je čas vyrovnať počty? Boľstivá otázka, pretože Američanom práve zakázali pracovať na veľvyslanectve na krátkodobé víza. A takýchto krátkodobých zamestnancov pracovalo v Moskve stále aspoň 400.

Celkový počet dosahuje tuším 1 000 ľudí. Jedni prichádzajú, druhí odchádzajú, pričom prichádzajú z ministerstva zahraničia a odchádzajú do CIA a NSA. A teraz čo, 300 namiesto 1 000? Okrem toho prijímať ruských občanov do práce na americké zastupiteľské úrady tiež zakázali. Aj na veľvyslanectvá, aj na konzuláty. A takých, predstavte si, bolo niekoľko stovák. Jednoducho znižujú spravodajské možnosti a náborový kontingent. Bolo treba rozpútať rozruch?

Chlapci zo CIA budú bez práce

A čo také odporúčanie veľvyslancovi Johnovi Sullivanovi, aby odišiel domov na konzultácie? V diplomatickej praxi ide spravidla o nové slovo a úprimne povedané slovo urážlivé. Veľvyslanec zvrchovanej supervelmoci sám rozhoduje, či pôjde na konzultácie domov, alebo nie. No iba v teórii. A v praxi, ak neuposlúchne odporúčanie ministerstva zahraničných vecí, tak sa môže ocitnúť v neurčitej izolácii. Akože sedí na veľvyslanectve, ale nikto si ho nevšíma. Mrzuté, však? Koniec koncov, supervelmoc.

A ako táto novinka ovplyvňuje prácu veľvyslanectiev, ukazuje príklad Bieloruska. Minulú jeseň dostali veľvyslanci Poľska a Litvy v Minsku podobné odporúčania a spočiatku boli veľmi rozhorčení. Vraj, sme regionálne supervelmoci a nedovoľíme! A potom odišli a doteraz sa nevrátili. Možno to nejako súvisí s ich zasahovaním do vnútornej situácie v Bielorusku. A vôbec, veľvyslanectvá sú bez nich paralyzované. Nejaký radca-diplomatický zástupca zbehne s papierom na miestne ministerstvo zahraničia a opäť stíchnu.

Odporúčania veľvyslancom

No, ak americké ministerstvo zahraničia bude chcieť odporučiť ruskému veľvyslancovi Anatolijovi Antonovovi, aby tiež odišiel do vlasti na konzultácie, tak ten je už dávno v Moskve. Situácia je ešte viac nepríjemná v súvislosti so zoznamom konkrétnych predstaviteľov, ktorým Moskva zakázala vstup do krajiny. A tieto osoby nie sú v žiadnom prípade druhoradé. Všetci majú dočinenia s protiruským smerovaním politiky Spojených štátov.

Merrick Garland, generálny prokurátor USA

Robert Woolsey, bývalý riaditeľ CIA

Avril Hainesová, riaditeľka amerických spravodajských služieb

Christopher Wray, riaditeľ FBI

Michael Carvajal, riaditeľ Federálneho úradu pre väznice

Alejandro Mayorkas, minister pre vnútornú bezpečnosť

Susan Riceová, poradkyňa pre domácu politiku...

Moskva nikoho neuráža

Všetci sa podieľali na príprave, prijímaní a vykonávaní protiruských opatrení americkými vládnymi orgánmi. Moskva nikoho nadarmo neurazila. Na rozdiel od Washingtonu, vďaka ktorému sa riaditeľ FSB A. Bortnikov stal personou *non grata*. Tento generál sa nikdy nepodieľal na vypracovaní protiamerických opatrení, robil si svoju prácu, t. j. chytil amerických agentov, za čo by bol hriech sa na neho hnevať. Dostáva za to plat. Američania sa však urazili, pretože vedia lepšie ako ostatní, kto za čo môže.

Celý tento príbeh s americkými odvetnými akciami založenými na bludných autosugesciách pripomína slávneho hollywoodskeho herca Terencea Hilla. Tento modrooký fešák hral väčšinou kovbojov a jeho najobľúbenejším hrdinom bol rýchly strelec. Nikto nevytasil revolver a nevystrelil rýchlejšie ako on.

Avšak ako čas plynul, Terence Hill starol a jedného dňa, krátko pred jeho 80. narodeninami, mu opäť ponúkli, aby si zahral prefíkaného kovboja. Odpovedal veľmi jednoducho: „Nepreceňujem svoje kvality. Teraz mi akurát na smiech celému svetu môžu stiahnuť klobúk cez oči“.

Autor: Zuzana Perželová